

Sp. zn. 7192/2015/VOP/MST
Datum 15. února 2017

Vážený pan
Ing. Marian Jurečka
ministr
Ministerstvo zemědělství
Těšnov 17
117 05 Praha 1

Vážený pane ministře,

obracím se na Vás v souvislosti s šetřením, které jsem zahájil na základě podnětu manželů A. B. a B. B., bytem XXXXXX. V průběhu šetření jsem se zabýval postupem Městského úřadu Týn nad Vltavou (dále také „městský úřad“) a Krajského úřadu Jihočeského kraje (dále také „krajský úřad“) při pasportizaci staveb studny, vodovodního potrubí a odvodňovacího potrubí, nacházejících se na pozemcích p.č. 962/7, 962/10, 962/11, 973/5 a 1972 v k.ú. X.¹

V průběhu šetření jsem zaujal názor, že potrubí přivádějící vodu ze studny na pozemcích p.č. 973/5 a 1972 do rodinného domu na pozemku p.č.st. 181/1 není vodním dílem, nýbrž je podle § 55 odst. 3 vodního zákona² jednoduchým zařízením. Proto je k jeho řešení příslušný obecný stavební úřad, nikoliv stavební úřad speciální (vodoprávní úřad). Městský úřad ani krajský úřad se však s mým názorem neztotožnily, a to ani poté, co jsem vyčerpал takřka všechny možnosti, dané mi zákonem o veřejném ochránci práv.³ Podle krajského úřadu se na vodovodní potrubí, které vede od studny sloužící pro účely individuálního zásobování vodou, nevztahuje zákon o vodovodech a kanalizacích,⁴ ale § 55 odst. 1 písm. c) a j) vodního zákona.

Proto jsem se rozhodl postupovat podle § 20 odst. 2 písm. a) tohoto zákona a vyrozumět nadřízený úřad - Ministerstvo zemědělství, které žádám o sdělení, jakým způsobem na uvedenou otázku ve své praxi nahlíží. Ministerstvo žádám o výklad mj. i z toho důvodu, že názor obecných a speciálních stavebních úřadů na řešení uvedené otázky by měl být pokud možno jednotný. V pochybnostech platí právě stanovisko speciálních stavebních úřadů, přičemž v záležitosti vodních děl je Ministerstvo zemědělství ústředním orgánem státní správy.

Můj výklad

Právní rozbor problematiky jsem uvedl na str. 6–8 v závěrečném stanovisku ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. 7192/2015/VOP/MST, které Vám v příloze tohoto dopisu zasílám. Krajský

1 Všechny zde uvedené pozemky se nachází v tomto katastrálním území, proto již v dalším textu nebudu jeho název uvádět.

2 zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

3 zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů

4 zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích)

úřad a městský úřad se shodně přiklonily k názoru, podle něhož se v případě potrubí mezi studnou a rodinným domem jedná o vodní dílo, svěřené do působnosti vodoprávního úřadu.

Osobně se přikláním k závěru, že potrubí mezi studnou a rodinným domem vodním dílem není. Souhlasím zejména s úvahou Nejvyššího správního soudu, uvedenou v rozsudku ze dne 31. 8. 2015, čj. 8 As 25/2015-26, podle něhož je takové potrubí srovnatelné se zařízeními, jejichž demonstrativní výčet je uveden v § 55 odst. 3 vodního zákona. Potrubí mezi studnou a rodinným domem skutečně plní funkci obdobnou vodovodní přípojce nebo vnitřnímu vodovodu, přičemž ani v jejich případě se o vodní díla nejedná. Nejsem naopak přesvědčen, že by bylo možné považovat předmětné vodovodní potrubí za samostatný vodovod. Neztotožňuji se proto s právní větou, uvedenou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, čj. 2 As 70/2015-19, která říká, že: „[v]odovodní přípojkou ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, je jedině potrubí sloužící k napojení na vodovodní síť, která slouží k dopravě vody a k hromadnému zásobování vodou. Potrubí, jehož účelem je zásobování odběratele vody přímo ze studny, za vodovodní přípojku považovat nelze, jelikož jde o samostatný vodovod nebo jeho součást ve smyslu § 2 odst. 1 uvedeného zákona.“

Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 15. 1. 2015, sp. zn. 22 A 18/2013 uvedl, že: „[c]o se týče § 38 odst. 1 písm. c) starého vodního zákona,⁵ krajský soud nesouhlasí s názorem žalovaného, že předmětné potrubí je stavbou vodovodního řadu. Pojem vodovodní řad, který není zákonem ani vyhláškou definován, je obecně vnímán jako vodovodní síť vedoucí od zdroje vody, např. vodojemu, ze kterého vedou odbočky ke koncovým spotřebitelům. Za takovou vodovodní síť dle názoru soudu nelze předmětnou trubku považovat. Tato trubka není sítí, je jednoduchým soukromým vodovodním rozvodem. Pokud by se měl soud uchýlit obdobně jako žalovaný ke srovnání se současnou úpravou, jedná se nejbližší o tzv. vnitřní vodovod podle ustanovení § 2 odst. 7 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, tzn. o potrubí určené pro rozvod vody po pozemku nebo stavbě, které navazuje na konec vodovodní přípojky. Podle tohoto ustanovení vnitřní vodovod není vodním dílem.“

Vodovodní potrubí vedoucí vodu ze studny pro účely individuální zásobování domu je obecnou stavbou a spadá do působnosti obecného stavebního úřadu. Jedná se o stavbu obdobnou vodovodní přípojce. Účelem obou těchto staveb je přepravit vodu z vodního díla (zdroje), tedy vodovodu či studny, do připojované nemovitosti. I podle důvodové zprávy k zákonu č. 350/2012 Sb. by měly být obě tyto stavby podřazeny z hlediska stavebního zákona stejnému režimu. Konkrétně důvodová zpráva hovoří o tom, že: „nově je do § 103 zařazeno vedení sítí veřejného osvětlení včetně stožárů a systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky. Vodovodní, kanalizační a energetické přípojky jsou nově uvedeny bez omezujícího parametru a jsou doplněny o navazující odběrná zařízení a připojení stavby (které je někdy označováno jako

5 Podle § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), jsou vodohospodářskými díly stavby, popřípadě jejich části, určené k vodohospodářským účelům, zejména: c) stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok a kanalizačních objektů včetně čistíren odpadních vod, jakož i stavby (popřípadě jejich části) určené k předchozímu čištění vod před jejich vypouštěním do kanalizací.

„domovní vedení“) vedené po pozemku a o připojení staveb plnicích doplňkovou funkcí ke stavbě hlavní na rozvodné sítě a kanalizaci stavby hlavní.“

K výše uvedenému závěru mě vedou také následující úvahy. V zásadě mohou nastat tři situace, kdy je vodovodní potrubí mezi připojovanou nemovitostí a studnou realizováno. První z nich je ta, kdy ke stávajícímu rodinnému domu chce osoba vybudovat studnu a vodovodní potrubí. Žadatel (vlastník připojované nemovitosti) se v takovém případě obrací na obecný stavební úřad a žádá o umístění stavby studny a potrubí. Potrubí vedoucí ze studny lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. e) bodu 10. stavebního zákona (připojení stavby vedených mimo budovu). Potrubí tedy již nebude vyžadovat stavební povolení či jiné opatření speciálního stavebního úřadu. Ten pak bude povolovat pouze stavbu studny jako vodní dílo. Druhá situace je ta, kdy existuje studna, která má tvořit zdroj vody pro zamýšlenou nemovitost. V takovém případě obecný stavební úřad povoluje potrubí vedoucí vodu ze studny spolu s rodinným domem. Třetí situace, která může nastat, je ta, kdy je již realizována studna a nemovitost a je třeba je (z nějakého důvodu) propojit vodovodním potrubím. I v tomto případě bude vodovodní potrubí umísťovat obecný stavební úřad.

Závěr

Byť tedy krajský i městský úřad posoudily povahu vodovodního potrubí v souladu s jedním z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jejich úvaha, dle mého názoru, s ohledem na výše uvedené, nemůže obstát.

Vážený pane ministře, dovoluji si Vás požádat, abyste k uvedené otázce zajistil vyjádření Ministerstva zemědělství. Uvítám, pokud mi Ministerstvo zemědělství odpoví na moji žádost do **30 dnů** od doručení tohoto dopisu.

Za vyhovění mojí žádosti již nyní děkuji.

S pozdravem

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
zástupce veřejné ochránkyně práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)

Příloha

Závěrečné stanovisko sp. zn. 7192/2015/VOP/MST, ze dne 3. 10. 2016